

עת"א 51597/04/19 - יובל פטחי (אסיר נגד משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל)

בית המשפט המחוזי בחיפה

01 מאי 2019

עת"א 51597-04-19 פטחי(אסיר) נ' משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עותר	יובל פטחי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה מבקש האסיר לצאת לחופשה מטעמים מיוחדים לצורך השתתפותו בשבעה על מות אביו. כפי שהובהר בהחלטה מיום 28/04/19, פסק הדין בעתירה ניתן על בסיס טיעונים בכתב בשל לוחות הזמנים שאינם מאפשרים קיום דיון.

העותר מרצה מאסר של 5 חודשים החל מיום 03.03.19 בגין עבירה של איומים. מסווג לקטגוריה א' (פרופיל אלמ"ב בבדיקה).

יצוין כי לפני מספר ימים הוגשה עתירה דומה על ידי העותר (עת"א 46316-04-19) אשר נמחקה בהסכמת ב"כ העותר, זאת לאחר שבקשתו של העותר נבחנה על ידי הגורם המוסמך אצל המשיב ואושרה באופן חלקי כך שאושרה לו חופשה בת 7 שעות לצורך השתתפותו בלווייה בלבד. העותר התבקש להבהיר מדוע לא פירט בעתירה הנוכחית אודות ההסכמות שגובשו בעתירה הקודמת וטען לעניין זה כי מאחר שאביו נפטר בתקופת החג לא ישבה משפחתו שבעה ולכן סבר העותר כי תחילה ישתתף בהלוויית אביו ולאחר מכן יגיש בקשה נוספת לממונה אצל המשיב לקבל חופשה מיוחדת לצורך ישיבתו עם בני משפחתו בתקופת השבעה.

העותר טוען כי הוא צפוי להשתחרר בעוד כחודש והינו אסיר חיובי. כן נטען כי מות אביו הביא לפגיעה קשה במצבו הנפשי וקיים צורך חיוני להיעתר לעתירה ולאפשר לעותר לצאת לחופשה בת 7 ימים לצורך התייחדות עם בני משפחתו מטעמים אנושיים. עוד טוען העותר כי סיווגו לקטגוריית א' אלמ"ב הינה סתמית ונעשתה ללא בדיקת יחסיו עם בת זוגו לשעבר, אשר לטענתו הגיעה לבקר אותו לאחרונה בכלא.

המשיב טוען כי בקשת העותר נשוא עתירה זו על כלל סעדיה נבחנה על ידי הגורם המוסמך והבכיר ביותר במחוז רק לפני מספר ימים כאשר הוגשה העתירה הקודמת והעתירה הקודמת נמחקה לאחר שהוגשה הודעה על הסכמות שגובשו בין הצדדים. על כן נטען כי יש בהגשת העתירה הנוכחית טעם לפגם ומעין ניסיון למקצה שיפורים. נטען כי הגורם המוסמך אצל המשיב החליט ביום 22.4.19 לאשר את בקשתו של העותר באופן חלקי לצורך השתתפות בהלוויה בלבד וזאת בהתאם להמלצת ועדת אלמ"ב. נטען כי מדובר באסיר שמסווג לקטגוריה א' (עקב סיווג כאסיר אלמ"ב) המונעת יציאותיו לחופשה על פי פקודת הנציבות 04.40.00 העוסקת בחופשות אסירים. העותר סווג לקטגוריה א' על רקע שני תיקי אלמ"ב שנפתחו בעבר נגדו. נטען כי גורמי הטיפול בכלא אינם ממליצים על יציאתו של העותר לחופשה חריגה, כי מדובר באסיר רצידיביסט, בעל רקע התמכרותי לסמים המחזיק בערכים עברייניים וקווי אישיות אלימים המועצמים בעת צריכת סמים. נטען כי בהעדר אינדיקציה השוללת מסוכנותו לא הומלץ על יציאתו לחופשה. נטען כי העותר אינו רואה עצמו כמכור, שולל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות וסירב לבניית תכנית שיקום על ידי רש"א. נטען כי אך בשל טעמים הומניים אושרה לעותר חופשה חריגה בת מספר שעות לצורך השתתפות בהלוויית אביו, אך בשל סיווגו, היעדר חו"ד קהילה אודות מערכת היחסים כלפי בת זוגתו לשעבר ומאפייני אישיותו, לא ניתן לשלול מסוכנותו במהלך החופשה, במיוחד כאשר מדובר בחופשת אבל הטעונה רגשית. גם משטרת ישראל מתנגדת ליציאה לחופשה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין אי הוצאתו של העותר לחופשה מיוחדת לצורך השתתפותו בשבעה על מות אביו, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים (פקודה 04.40.00) קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 אבו עינם נ' שב"ס (30.05.2014)]. בהתאם לפקודה 04.40.00, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור או האסיר במהלך החופשה. על כן, יש לקבל את עמדת הגורמים הרלוונטיים בטרם מתן החלטה.

בעניינו של העותר הגורמים הרלוונטיים מתנגדים ליציאתו לחופשה מיוחדת לצורך אבל. העותר מסווג לקטגוריה א' אלמ"ב בגין תיקים שנפתחו נגדו בעבר ובהעדר חו"ד גורמי הטיפול הממליצים על יציאתו, לא ניתן לאיין מסוכנותו. יצוין לעניין זה כי לא ברור אם המשיב הספיק לבדוק את טענותיו של העותר בדבר יחסיו עם בת זוגו לשעבר ואם טרם נבדק עניין זה, ראוי שייבדק בהקדם. בכל מקרה, בהעדר חו"ד קהילה אודות מערכת היחסים כלפי בת זוגתו לשעבר לעת הזו לא ניתן לשלול מסוכנותו במהלך החופשה ולכן קיימת התנגדות גורמי הטיפול ליציאתו לחופשה. גם משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו לחופשה. על כן, המידע הקיים כיום בעניינו של העותר מצביע על מסוכנות כלשהי שככל הנראה נשקפת מהעותר. סבורני כי לאור המידע שהוצג ובשל המסוכנות שככל הנראה נשקפת מהעותר, החלטת המשיב בעניינו הינה סבירה. עם זאת, כאמור, מן הראוי לבדוק בהקדם טענותיו של העותר בדבר יחסיו עם בת זוגו לשעבר.

כאמור לעיל, בקשתו של העותר נבחנה על ידי הגורמים הרלוונטיים עוד במסגרת עתירה קודמת שהגיש וכבר נקבע כי יש לאשר רק יציאה להלוויה, פשרה שככל הנראה העותר הסכים לה במסגרת העתירה הקודמת. מן הראוי היה

שהעותר יפרט אודות ההסכמות וההליכים שנוהלו במסגרת העתירה הקודמת ביתר פירוט בעת הגשת העתירה הנוכחית. ההמנעות מפירוט כל העובדות מהוה צידוק, לכשעצמו, לדחיית העתירה על הסף. במקרה זה דנתי בעתירה וכמובנה, סבור אני כי יש לדחות אותה לגופה.

בנסיבות המפורטות לעיל, עקב סיווגו הנוכחי של העותר וחוו"ד הגורמים הטיפוליים והמשטרה, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין אי הוצאתו של העותר לחופשה מיוחדת לצרכי אבל, החלטה שהינה סבירה ומושתתת על שיקולים רלוונטיים.

העתירה נדחית. יחד עם זאת, על המשיב לבדוק בהקדם טענותיו של העותר בדבר יחסיו עם בת זוגו לשעבר ולבחון האם יש לשנות את סיווגו מקטגוריה א' אלמ"ב לקטגוריה אחרת.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ט, 01 מאי
2019, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא